

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ Α

ἱρὰ πάλιν βωμῶ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
 ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
 νῦν δ' ἴθι, καὶ τήνδ' ἡμιν, Ἐκηβόλε, δέξο θυηλήν, 420
 ἣν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 πείσματα σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
 μείλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.'

Ἦ, καὶ ἅμ' εὐχολῆ προχύτας βάλε. τὼ δ' ἐπὶ βουσὶν
 ζωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος, Ἡρακλῆς τε. 426

ἦτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μέτωπα
 πλήξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὐθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·
 Ἀγκαῖος δ' ἐτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
 χαλκείῳ πελέκει κρατεροὺς διέκερσε τένοντας· 430

ἦριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρρηδῆς κεράεσσιν.
 τοὺς δ' ἔταροι σφάξαν τε θοῶς, δεῖράν τε βοείας,
 κόπτον, δαίτρενόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
 καὶ δ' ἄμυδις τάγε πάντα καλύψαντες πύκα δημῶ
 καῖον ἐπὶ σχίζησιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέε λειβὰς 435
 Αἰσονίδης, γήθει δὲ σέλας θεεύμενος Ἰδμων
 πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἅπο τοῖό τε λιγνὺν
 πορφυρέαις ἐλίκεσσι ναισίμον αἰσσοσαν·
 αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοῖδαο·

Ἔμῃν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρειώ τε περῆσαι 440
 ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσω
 κείσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῆ ὑπὸ δαίμονος αἶση
 τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.
 ὧδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσιν 445
 πότμον ἐμὸν πάτρης ἐξήιον, ὄφρ' ἐπιβαίην
 νηός, ἐυκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.'

Ὡς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης αἰόντες
 νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἰδμονος αἶση.